

Ad § 1, nr. 15:

Spørgsmål 48:

Med hvilken begrundelse undlades en præcisering af vægringsbegrebet og sanktionsreglerne, når det ifølge bemærkningerne ikke er hensigten at udvide eller begrænse vægringsbegrebet i forhold til den praksis, der har dannet sig?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er formålet med ændringen af § 63 om vægring at skabe en klar lovhjemmel for, at der administrativt kan fastsættes regler om, hvornår der foreligger vægring, og hvorledes der skal reageres herimod. Efter forslaget er det arbejdsdirektøren, der efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætter disse regler.

Lovens vægringsbegreb har udviklet sig på grundlag af en ufuldstændig samling af afgørelser. Forudsætningen for at statuere vægring efter § 63 er, at der foreligger en af de situationer, som er beskrevet i stk. 1. Endvidere stilles der krav til arbejdet og til den forsikredes personlige forhold.

Spørgsmålet om vægring afgøres således på grundlag af en række såvel objektive som subjektive hensyn, som det ikke vil være muligt at beskrive i en lovtæst. Efter min opfattelse er dette heller ikke afgørende. Det væsentligste er for mig, at der i loven bliver en klar hjemmel til at udstede udførlige regler om vægring, som kan tjene som en effektiv vejledning for dem, de vedrører, således at vi undgår den utilfredsstillende ordning, som vi har i dag, hvor man er nødt til at gennemgå praksis for at finde ud af retstilstanden på området.

Reglerne om sanktion i forbindelse med vægring skal ligeledes efter forslaget fastsættes administrativt, og jeg synes, det er vigtigt, at vi nu får en klar hjemmel til at fastsætte regler for, hvorledes der skal reageres over for vægring. Jeg lægger meget vægt på, at medlemmerne får fuldt kendskab til, hvilke sanktioner de kan blive mødt med, hvis de overtræder lovens bestemmelser. Derimod mener jeg ikke, at sanktionerne nødvendigvis skal fremgå af lovtæksten.

Efter forslaget ændres sanktionerne ved førstegangsvægring i forbindelse med anvisning af nyt arbejde fra 5 til 2 ugers karantæ-

ne, mens de gældende sanktioner bibeholdes ved arbejdsophør uden fyldestgørende grund. Der er tale om en ret radikal ændring i forhold til de gældende regler. Hvis ændringen viser sig uhensigtsmæssig, kan sanktionen administrativt ændres, mens omvendt sanktionerne ved uberettiget arbejdsophør administrativt vil kunne korrigeres, hvis det skulle vise sig hensigtsmæssigt at udjævne forskellen i sanktionerne mellem anvisning af nyt arbejde og arbejdsophør uden fyldestgørende grund.

Behovet for sanktioner i forbindelse med vægring afhænger af forholdene på arbejdsmarkedet og må kunne tilpasses de skiftende forhold. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt, at den nødvendige korrektion af reglerne kan ske enkelt og hurtigt gennem administrative ændringer af reglerne.

Spørgsmål 49:

Der ønskes en nærmere beskrivelse af den praksis, der er udviklet omkring vægringsbegrebet og sanktionsregler.

Svar:

Der findes ikke for øjeblikket en samlet beskrivelse af praksis bedrørende vægringsbegrebet og sanktionsreglerne. Ved udarbejdelsen af de retningslinjer, som det efter forslaget er hensigten at udstede, vil den hidtidige praksis blive gennemgået i det omfang, det er muligt. Udarbejdelse af disse retningslinjer, som har til formål at præcisere og tydeliggøre retstilstanden inden for området, er endnu ikke påbegyndt, men jeg forventer, at der i forbindelse med denne regelfastsættelse vil danne sig et overblik over den gældende praksis inden for området, som jeg er parat til at orientere udvalget om på et senere tidspunkt. Jeg henviser i øvrigt til forslagens bemærkninger, hvoraf fremgår, at det ikke er hensigten at udvide eller begrænse vægringsbegrebet i forhold til den praksis, der har dannet sig.

Ad lovforslagets bemærkninger I, 7, side 8, 2. sp., 1. nye afsnit:

Spørgsmål 50:

Skal disse bemærkninger forstås således, at arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingskontorerne ikke overholder gældende lov?